

סיכונאי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ע"ט למסקנא

דף ע"ט ע"א

א. הנותן רשות לשלוחו לקדש את בתו, והלך האב וקידשה לאחר, אם שלו קדמו קידושו קידושין, ואם של שלוחו קדמו קידושו קידושין. ואם אינו ידוע, שניהם נותנים גט. ואם רצו, אחד נותן גט ואחד כונס. וכן האשה שנתנה רשות לשלוחה לקדשה, והלכה וקדשה את עצמה, אם שלה קדמו קדושיה קידושין, ואם של שלוחה קדמו קידושו קידושין. ואם אינן יודעים, שניהם נותנים לה גט. ואם רצו, אחד נותן גט והשני כונס.

ב. קידשה אביה בדרך, וקידשה את עצמה בעיר, והרי היא בוגרת, אם היא עדיין בתוך ששה חדשים שבין נערות לבגרות, אנו תולים שמא עכשיו נתבגרה, שהרי בחזקת נערה היתה, ואפשר שקידושי אביה חלו. ואם היא לאחר ששה חדשים, אין חוששין לקידושי אביה, כי אין בין נערות לבגרות יותר מששה חדשים.

ג. קידשה אביה ביום השלמת ששה חדשים בבוקר, וקידשה היא את עצמה בעיר לאחר מכן, לרב הרי היא בוגרת לפנינו, ותולים שכבר נתבגרה בבוקר, וקידושין של אביה לא חלו (ואין אומרים העמד גוף על חזקתו ונערה היא, שביום זה היא עשויה להשתנות. להלן ע"ב). ולשמואל חוששים שמא נתבגרה עכשיו, וצריכה גט משניהם. ואם היא מכחשת את אביה ואומרת כבר נתבגרת מאתמול, אין חוששין לקידושי אביה. (להלן ע"ב). ו"א שהלכה כשמואל, וי"א שהלכה כרב. והלכה כרב (שם).

ד. מקוה שנמדד ונמצא חסר, כל טהרות שנעשו על גביו למפרע, בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים טמאות, שמעמידים את הטמא על חזקתו ונאמר שלא טבל, ואין מעמידים את המקוה על חזקתו, שיש לנו ריעותא נוספת שהרי חסר לפניך. ולרבי שמעון הוא ספק, לפיכך ברשות הרבים שספק טומאה טהור, טהורות. וברשות היחיד תולין.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

ד. היה בודק את החבית להפריש עליה תרומה והולך, ואחר כך נמצאת חומץ, כל שלשה ימים, ודאי. (י"א שלשה ימים הראשונים וודאי יין, וי"א שלשה ימים אחרונים וודאי חומץ). מכאן ואילך, לחכמים הוא טבל למפרע, כי העמד טבל על חזקתו. ואין מעמידין יין על חזקתו, שהרי חומץ לפניך, ולרבי שמעון הוא ספק טבל.

דף ע"ט ע"ב

א. שכיב מרע שכתב נכסיו לאחרים ולא שייר לעצמו כלום, ועמד, אין מתנתו מתנה, שמצוה מחמת מיתה היה. ואם בריא היה, מתנתו מתנה. ואם הוא אומר שכיב מרע הייתי, והמקבלים אומרים בריא היה, לרבי יעקב הוא מוציא מידם בלא ראיה, והם אין מוציאים מידו בלא ראיה, שכלל הוא בידינו 'העמד ממון על חזקתו'. לרבי נתן, אם בריא הוא עליו להביא ראיה שהיה שכיב מרע, ואם שכיב מרע הוא עליהם להביא ראיה שבריא היה. כי כל העולם בחזקת בריאים הם, והמוציא עצמו מחזקה זו עליו להביא ראיה.

ב. מי שיצא הוא ואשתו למדינת הים, ובא הוא ואשתו ובניו, ואמר: אשה שיצאת עמי למדינת הים הרי היא זו, ואלו בניה, אין צריך להביא ראיה על האשה, ולא על הבנים הקטנים הכרוכים אחריה, אבל צריך להביא ראיה על הבנים הגדולים. מתה ואלו בניה, מביא ראיה על הבנים ולא על האשה. אשה נשאתי במדינת הים הרי היא זו ואלו בניה, מביא ראיה על האשה ולא על הבנים (הקטנים הכרוכים אחריה). מתה ואלו בניה, צריך להביא ראיה על האשה ועל הבנים.

ג. בא ממדינת הים עם אשה ובנים, ואמר שתי נשים נשאתי שם, ואחת מתה, ואלו הבנים של אשה זו, ומביא ראיה על האשה שהביא, צריך להביא ראיה גם על הבנים הקטנים אע"פ שהם כרוכים אחריה, שמא בני המתה הם והיא גדלתם.

דף ע"ט ע"ב

אומץ יקר!

רווח לנו על תיקון פעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il